

РЕШЕНИЕ

№ 14169

гр. София, 08.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8038** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Същото е образувано по искова молба, депозирана на 18.08.2023 г. от управителя на „Ависпал“ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез пълномощника му адв. Т. З. – САК срещу Министерството на икономиката и индустрията. Със същата се претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт - Акт за налагане на финансова корекция - писмо № 12-00-332/ 30. 05. 2017 г., издадено от И.П. Главен директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на Оперативна програма "Развитие на Оперативна програма "Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013" при Министерството на икономиката, в размер на 1 314 474, 44 лева.

Сумата е формирана по следния начин:

1. Сума в размер на 61 750 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на изпарителен кондензатор DALIAN, модел С. - 387 GP с код Е. T15C084241 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 25. 08.2021 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 27329/10.08. 2021 г./;

2. Сума в размер на 61 750 лева, представляваща разлика между балансовата стойност

на изпарителен кондензатор DALIAN, модел С. - 387 GP с код Е. T15C084242 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 25. 08. 2021 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 27331/10.08. 2021 г./;

3. Сума в размер на 60 400 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на изпарителен кондензатор DALIAN, модел С. - 387 GP с код Е. T15C084243 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 26. 10. 2021 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 34115/08. 10. 2021 г./;

4. Сума в размер на 166 318.91 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на индустриален хладилен агрегат DALIAN-40 С, модел JZ2SLG20/16cs с код Е. 150492 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 26.10.2021 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 34116/08. 10. 2021 г./;

5. Сума в размер на 166 318.91 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на индустриален хладилен агрегат DALIAN-40 С, модел JZ2SLG20/16cs с код Е. 150493 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 26.10.2021 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 34117/08. 10. 2021 г./;

6. Сума в размер на 92 458.91 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на индустриален хладилен агрегат DALIAN-0 С, модел JZ2LG12.5 с код Е. 150505 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 24. 08. 2022 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 28686/08.08.2022г./;

7. Сума в размер на 92 458.91 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на индустриален хладилен агрегат DALIAN-0 С, модел JZ2LG12.5 с код Е. 150506 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. 1037/2019 г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 24. 08.2022 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 28694/08. 08. 2022 г./;

8. Сума в размер на 128 638.91 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на индустриален хладилен агрегат DALIAN-12 С, модел JJZ2LG16 с код Е. 150510 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 24. 08. 2022 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 28695/08.08.2022 г./;

9. Сума в размер на 484 379.09 лева, представляваща разлика между балансовата стойност на спираловиден фризер IFS, модел FSN 900 с код Е. SF0013 и сумата, за която същият е възложен в хода на изп. д. № 1037/2019г. при ЧСИ Р. М. за периода 04.07.2019 г. /датата на решението на ВАС, с което окончателно е отменен незаконосъобразният акт/ - 24. 08. 2022 г. /датата на влизане в сила на постановление за възлагане на движима вещ изх. № 28696/08. 08. 2022 г./.

С исковата молба се претендира и законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Прави се и искане на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът да бъде осъден да заплати направените по делото деловодни разноски и заплатеното адвокатско възнаграждение. С молба, постъпила по делото на 06.11.2023 г., процесуалният представител на „Ависпал“ ООД е посочил, че не поддържа иска срещу първоначално посочения ответник - Министерството на икономиката и индустрията и го оттегля. Изрично заявява, че искът следва да се приеме за предявен срещу Министерството на иновациите и растежа. Представена е и искова молба срещу Министерството на иновациите и растежа с основание и размер, идентичен на исковата молба с вх. № 30501/ 18. 08. 2023 г. и уточнението към същата с вх. № 33617/ 21. 09. 2023 г.

Ответникът – Министерство на иновациите и растежа с представен в срока писмен отговор, оспорва предявения иск, като неоснователен и излага подробни съображения в тази насока. Оспорва се предявеният иск изцяло - и по основание, и по размер. Изразено е становище, че не са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки за ангажиране на отговорността на Министерството. Ответникът счита, че липсват доказателства, че ищецът е претърпял имуществена вреда именно поради неправомерните действия на служители на Министерството, както и че не е изяснена причинно-следствената връзка за вредата, кога и как е настъпила, какви действия са били предприети и от кого. Допълнителни аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и на основание чл.78, ал.5 от ГПК прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на дружеството-жалбоподател.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на предявения иск. Моли същият да се отхвърли, тъй като не се доказала причинно-следствената връзка между конкретно действие и/или бездействие, издадените актове и съответно настъпилите вреди за дружеството, които също не се доказали.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

В хода на съдебното производство са представени писмени доказателства, изслушани и приети са заключенията на съдебно-счетоводна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, от които се установява следната фактическа обстановка.

Не е спорен фактът, че между страните Министерство на иновациите и растежа (правоприемник на „Министерство на икономиката и индустрията“) и „Ависпал“ ООД е сключен договор за безвъзмездна финансова помощ -ДБФП BG161PO003-2.3.02-0388-C0001/ по процедура BG161PO003-2.3.02 „Енергийна ефективност и зелена икономика“. Същият е сключен на 25.06.2014 г., като срокът на изпълнение на проекта е бил до 25.09.2015 г. Горепосоченият договор е изпълнен, като на бенефициента е изплатена безвъзмездна финансова помощ в изискуемия размер от 1 887 861.24 лева. В изпълнение на препоръката и въз основа на мотивите, посочени в окончателния доклад от одита на ИА ОСЕС, за установените от одитния орган нарушения управляващият орган е стартирал проверка на сигнал за нередност. В хода на извършената проверка е установено, че съгласно чл. 57 от Регламент (ЕО) N-1083/2006г. при изпълнение на договор за безвъзмездна финансова помощ в срок

от 5 години след приключване на проекта бенефициентът е длъжен да спазва изискването същият да не бъде изменян значително.

При извършена проверка на място на 10.02.2017 г. в „Ависпал“ ООД е констатирано, че доставеното оборудване е налице, но че същото не се използва по предназначение. Управляващият орган е наложил финансова корекция с Акт за налагане на финансова корекция N-12-00-332/30.05.2017 г. на основание чл.73 от ЗУСЕСИФ, в размер на 10% от отчетените допустими разходи, равняващи се на 188 816,44 лв.

Същата сума е била предявена за доброволно изплащане с писмо от 30.05.2017 г., но не е била събрана нито по доброволен, нито по принудителен ред от бенефициента „Ависпал“ ООД.

Актът за налагане на фин.корекция е бил оспорен по съдебен ред и същият не е влязъл сила, като впоследствие е бил отменен съответно с постановено по адм. дело № 6795/2017 г. по описа на АС-София [населено място] № 2781/24.04.2018г., което е оставено в сила с Решение №10360 от 04.07.2019 г. по адм.дело № 7845/2018г., по описа на Върховен административен съд.

Предвид факта, че административният акт за налагане на финансова корекция е отменен, Управляващият орган е предприел действия по приключване на нередността с Решение № 16-1423/26.08. 2019 г. Съответно същият е уведомил НАП с писмо изх.N- 12-00-332/26.08.2019 г.

Ищецът твърди, че издаденият Акт за налагане на финансова корекция № 12-00-332/30.05.2017 г. е допринесъл за предсрочна изискуемост на отпуснат от „Първа инвестиционна банка“ АД кредит – овърдрафт, съгласно Договор от 15.08.2017 г., който е обезпечен с учредяване на особен залог върху машинното оборудване, което е предмет на проекта за безвъзмездна финансова помощ одобрен по програмата за „Енергийна ефективност и зелена икономика“. Това от своя страна е довело до активиране на особения залог и изнасянето на публична продажба на оборудването, като с настоящият иск се търси разликата между балансовата стойност по счетоводен отчет и сумата, за която е продадено оборудването. Ето защо, по делото са назначени и изслушани съдебно-счетоводна експертиза / л. 356- стр.360 от кориците на делото/ и допълнителна С.Е / л.361-366 от делото/, чиито заключения гласят, че балансовата стойност на движимите вещи към датата на запора 04.07.2019 г. от ЧСИ Р. М., по изп.дело №1037/2019 г. е в общ размер от 1 487 250.44 лева, а начислените амортизации на актива в периода от закупуването му - 11.09.2015 г. до 04.07.2019 г. / датата на запора / е в размер на 1 817 749,56 лева. Стойността на хладилното оборудване е счетоводно заведено, като дълготраен актив на 11.09.2015 г. с обща отчетна стойност 3 305 000,00 лв., съгласно приложената таблица. Разликата между балансовата стойност на дълготрайните активи към 04.07.2019 г. в размер на 1 487 250,44лв. и размера на сумата, за която оборудването е възложено 172 776,00лв., представлява сума в размер на 1 314 474,44лв. Съдът кредитира с доверие заключенията на двете допуснати, изслушани и приети по делото съдебно-счетоводни експертизи. Същите са изготвени от компетентно вещо лице и дават обосновани отговори на поставените задачи.

От приложените по делото писмени доказателства / л.156, л.157 и л.176 / и по –конкретно от Покана с изх.номер 10-1739/27.02.2019 г. от „Първа Инвестиционна Банка“ АД става ясно, че дружеството „Ависпал“ ООД е изпаднало в неизпълнение на договорните си задължения по Договор номер: 000OD-L-00051/15.08.2017г. за

предоставяне на кредит –овърдрафт по разплащателна сметка, изменен и допълнен с Анекс към същия договор от 26.07.2018 г. за сумата от 1, 200 000 / един милион и двеста хиляди/ лева, като е поканен в 5/ пет/ дневен срок, считано от датата на получаване на същото писмо, да изплати всички просрочени задължения по овърдрафта, представляващи падежиралата и просрочена към датата главница в размер на 63 315, 02 лв. / шестдесет и три хиляди триста и петнадесет лева и 02 ст./ и начислена просрочена лихва в размер на 1202, 99 лв./ хиляди двеста и два лева и 99 ст./ , като предупреждават кредитополучателя „Ависпал“ООД, че ако не стори това, то кредита ще му бъде обявен за предсрочно изискуем. В този смисъл, съдът намира, че дружеството „Ависпал“ ООД сама се е поставило в неблагоприятна позиция спрямо Банката-кредитор, като не е заплатило дължимото и падежирало задължение съгласно Договора. Действително е вярно, че в същото писмо Банката се позовава на Раздел XII т.34 , буква „а“ и т. 33 буква „з“, от Договора за кредит, а именно: „ Банката има право да обяви използвания овърдрафт за изцяло и за предсрочно изискуем незабавно, в случай че: „при установяване на публични задължения на Кредитополучателя по ред и условия предвидени от закона“, но никъде Кредитора не е упоменал, че знае за наложената финансова корекция, или че точно тя е повод за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. За да докаже, че основанието на Кредитора да обяви за предсрочно изискуем кредит -овърдрафта, ищецът е следвало да докаже, че предполагаемите публични задължения са именно такива, които са произтекли от Акта за налагане на финансова корекция -писмо № 12-00-332/ 30. 05. 2017 г., издадено от И.П. Главен директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на Оперативна програма "Развитие на Оперативна програма "Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013" при Министерството на икономиката. За установяване на цитираните публични задължения ищецът е ангажирал писмо-справка от ТД С.- НАП, където е поискал да му се издаде справка за вида и размера на публичните задължения. От предоставеното и приобщено към материалите на делото писмо с изх.№ 0524-00-259/29.02.2024 г. от ТД С.-НАП, Офис „С.“, става ясно, че ТД С. НАП няма възможност да предостави справка за публични задължения към 27.02.2019 г. / л. 345 – 347 от делото/.

Действително в Акта за налагане на финансова корекция има предвидено изпълнително действие от момента на издаването му, като той се изпраща на НАП за събиране на задължението, но в конкретния казус същият е бил оспорен и не е влязъл в сила, поради което съдът приема, че предполагаемите публични задължения, доколкото действително е имало такива към процесните дати, не са произтекли от издадения акт за финансова корекция. В подкрепа на този извод на съда, следва да се вземе предвид и фактът, че в Призовката за принудително изпълнение на ЧСИ Р. М., с изх.№ 21106/11.06.2019 г. по изп.дело 20197900401037, на основание чл.450 ал.2 ГПК, образувано по молба на „Първа Инвестиционна Банка“ АД / л. 178 от делото/ няма посочени данни за присъединени публични задължения от страна на НАП или друг взискател по предвидения от закона ред.

В този смисъл съдът намира, че е неоснователно твърдението на ищеца, че кредит –овърдрафта е бил обявен за предсрочно изискуем на това основание. Ищецът не е ангажирал допълнителни доказателства в тази насока, поради което следва да се вземат предвид и анализират единствено приобщените писмени такива в кориците на делото.

По допустимостта на исковата молба:

Съдът намира подадената искова молба за допустима, респективно липсват отрицателни предпоставки за нейното разглеждане по същество. Претенцията се основава на твърдения за претърпени имуществени вреди, вследствие незаконосъобразен административен акт, издаден от страна на ответника, довело до настъпването на така описания вредоносен резултат спрямо ищеца.

Разгледана по същество, исковата молба е неоснователна по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда отговорност за държавата и общините, като посочва, че същите дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. Исковите се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността е обективна и безвиновна. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ длъжното обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презюмира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл.1 от ЗОДОВ, а именно: 1/. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред или установени в хода на производството за обезщетение; 2/. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3/. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразни действия или бездействия и настъпилния вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В конкретиката на настоящия казус съдът намира, че е налице първата предпоставка на визираната в чл.1, ал.1 ЗОДОВ хипотеза, а именно: незаконосъобразен акт на държавен орган. Тъй като първата изискуема предпоставка е налице, съгласно приетите по делото писмени доказателства, следва да се подложат на анализ втората и третата задължителни предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата или общината.

В хода на съдебното производство безспорно се установи наличието на

материална щета в имуществото на ищеца, вследствие на осъществената публична продан от ЧСИ Р. М.. От изслушаните и приети по делото експертни заключения по ясен и категоричен начин се установи балансовата стойност на продадените дълготрайни активи към датата на публичната продан, след начислен четири годишен амортизационен план, която към 04.07.2019 г. възлиза в размер на 1 487 250,44 лв. В хода на изп. дело № 1037/2019 г. по описа на ЧСИ Р. М., рег. № 790 от КЧСИ е била извършена публична продан на девет артикула от индустриалното хладилно оборудване на обща стойност 172 776,00 лв. Разликата между балансовата стойност на дълготрайните активи към 04.07.2019 г. в размер на 1487 250,44 лв. и размера на сумата, за която оборудването е възложено 172 776,00 лв., представлява сума в размер на 1 314 474,44 лв. Настоящият съдебен състав обаче преценява, че от събраните по делото доказателства не се установява наличието на причинно-следствена връзка между отменения, като незаконосъобразен административен акт за налагане на финансова корекция и претендираните от ищеца имуществени вреди, тъй като не се доказва, че принудителната продажба на активи е произтекла именно от публични задължения, вследствие на наложената финансова корекция от Министерство на иновациите и растежа /правоприемник на Министерство на икономиката/. Следователно не е налице втората изискуема предпоставка - вреди, които ищецът е претърпял в резултат на незаконосъобразния акт или на действия, респ. бездействия на служители на ответника. Съдът категорично не приема, че от незаконосъобразно действие на служители на ответника, дружеството -ищец е претърпяло имуществени вреди, изразяващи се в намаляване на активите му до размера на разликата между балансовата стойност на продадените активи и реалната покупна цена, осъществена при публичната продан на същите.

По –нататък, само за пълнота на изложението съдът ще посочи, че за да се ангажира отговорността на държавата и общините по реда на ЗОДОВ не е достатъчно да е налице причинна връзка, а следва тя да е пряка и непосредствена, в който смисъл разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ изрично сочи, че на обезщетяване по реда на ЗОДОВ подлежат само вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, настъпило от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на администрацията. Държавата не отговоря за вреди, ако увреждането е причинено по изключителна вина на пострадалия – чл.5 ЗОДОВ.

Вредата е пряка, когато закономерно следва от неизпълнението на определени задължения, т.е обосновава причинна връзка между противоправното поведение и вредите, и е непосредствена, когато

противоправният резултат директно предпоставя вредата, без намесата на други фактори на въздействие, т.е. тези вреди, които по време и място следват противоправния резултат – В този смисъл Решение № 449/17.06.2009г. на ВКС по гр.д. № 3696/2007г., Решение № 81/27.1.2006г. по гр.д. № 23/2005г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005г. по гр.д. № 2439/2003 г. Тези съображения отнесени към конкретния случай означават, че претендираните вреди биха били преки, ако произтичат директно от издаването на незаконосъобразния акт- Акт за налагане на финансова корекция - писмо № 12-00-332/30. 05. 2017 г., издадено от И.П. Главен директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на Оперативна програма "Развитие на Оперативна програма "Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013" при Министерството на икономиката. В настоящия случай това не е така, тъй като връзката е опосредена от договорни отношения, в които ищецът доброволно се е съгласил да участва / договор за Кредит 000OD-L-00215/15.08.2017 г. и Анекс към същия от 26.07.2018 г./, по които обаче, Министерството на растежа и иновациите не е било страна. По изложените съображения, претенциите на ищеца за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 314 474, 44 лева, ведно със законната лихва, следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани.

С оглед изхода на правния спор, неоснователно се явява искането на ищеца за присъждане на направените по делото разноски. Такива се дължат в полза на ответника, с оглед разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, според която съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Поради своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, предвид проявената процесуална активност и осъщественото процесуално представителство – с писмена защита и становища от юрисконсулт М. / с представено по делото пълномощно/, то на ответника -Министерство на иновациите и растежа следва да се присъдят разноски на основание [чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ](#) вр. [чл. 37 от Закона за адвокатурата](#) и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200 (двеста) лева.

Така мотивиран на основание чл. 203, ал. 3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на „Ависпал" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Министерството на Иновациите и растежа / правопреемник на Министерство на икономиката и индустрията/ за обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт - Акт за налагане на финансова корекция - писмо № 12-00-332/ 30. 05. 2017 г., издадено от И.П. Главен директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на Оперативна програма "Развитие на Оперативна програма "Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013" при Министерството на икономиката, в размер на 1 314 474, 44 /един милион триста и четиринадесет хиляди четиристотин седемдесет и четири лв. и 0,44 ст./ лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „Ависпал" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да ЗАПЛАТИ на Министерство на иновациите и растежа сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: